

Val serija poglavlje 11

Sve što postoji su lekcije ...

Citat:

24.11.94

Sve što postoji su lekcije. Sve je jedna beskonačna škola. Nema drugog razloga za bilo što da egzistira. Čak i beživotna materija uči, da je sve jedna "iluzija". Svaka individua sadrži čitavu kreaciju unutar svojih umova. Sad, razmislite malo za trenutak. Svaka duša je svemoguća i može stvoriti ili uništiti svu egzistenciju ako bi znala kako. Vi i mi i svi ostali su međusobno povezani preko našeg zajedničkog sadržaja svega što postoji. Vi možete kreirati alternativne univerzume ako želite i boraviti u njemu. Vi ste svi duplikat univerzuma u kojem boravite. Vaš um prezentira sve što postoji. "Zabavno" je vidjeti koliko od toga možete doseći.

P: Za koga je zabavno da vidi koliko mi možemo pristupiti u našem napretku?

O: Za sve. Izazovi su zabavni. Što mislite, gdje je granica vašeg uma?

P: Gdje?

O: Mi smo pitali vas.

P: Pa, nagađam da nema granice.

O: Ako nema granice, tada što je razlika među vašeg uma i svega ostalog?

P: Pa, mislim da nema razlike ako je sve ultimativno jedno.

O: Točno. I kada među dvjema stvarima, a svaka nema apsolutno nikakvih ograničenja, one su točno iste stvari.

Navedene primjedbe Kasiopejaca odražavaju generalnu "jezgru" mnogih učenja kroz stoljeća. Ali što je razlika između onoga što Kasiopejci govore i onoga što je već rečeno? Možda bi mogli odgovoriti na to pitanje sa jednim drugim: kakva je korist od toga da znamo sve ove i druge stvari koje su nam Kasiopejci rekli? Koja je praktična korist od toga?

Ja sam vrlo praktična osoba. Za mene i za mog muža Arka, rezultati su ono što se pita. Mislim da bi to mogli nazvati i "plodovi rada" izvedeno iz: "Po njihovim plodovima ćete ih prepoznati." U redu je imati filozofski pogled na svijet, koji priznaje jedno temeljno jedinstvo svega, ali za sve praktične svrhe, unatoč tvrdnjama brojnih učitelja i gurua kroz povijest, uključujući i prezasićenost New Age promotora "Vi kreirate vašu vlastitu stvarnost", mi vidimo da znanje o temeljnem jedinstvu svega i nije baš primjenjivo u ovom našem svijetu.

Pa, ipak, Kasiopejci su to upravo rekli. Ali oni su rekli i nešto drugo: "AKO ZNATE KAKO."

Jasno da je to problem. Mi ne znamo KAKO. I izgleda da je stvar u tome da "znamo kako", stvar je u razvoju alata uma i psihe. Prosto rečeno: ono što Kasiopejci govore o našoj stvarnosti je, kada znanje primjenimo na načine koji postanu očigledni, ako smo ih svjesni, onda ono FUNKCIONIRA. Mi smo

se bavili ovim pitanjem iz nekoliko različitih perspektiva i sada želim ići u drugom smjeru, da vidimo da li možemo dobiti još bolje shvaćanje svega ovoga.

Uz moju ideju o "plodovima rada", postoji i kako ga ja zovem "Mumbo Jumbo faktor". Imam tu u kući dva regala za knjige ispunjena samo s tim što u šali zovem "Mumbo Jumbo kategorija". Nakon što pročitam knjigu, mogu reći da li ide u tu specijalnu sekciju. Ja stvarno ne volim dvosmislenosti. A izgleda da su mnoge, ako ne i najveći dio informacija, koje dolaze do nas od takozvanih "viših izvora" vrlo dvosmislene. Terry jednom pitao pitanje koje mi je pomoglo shvatiti ovo:

Citat:

26.11.94

P: T: Zadnje pitanje. Kako znam da mi govorite istinu?

O: Neodređeno. Do tebe je da odlučiš. Slušajte: obznanit ćemo sljedeće. Sad bi bilo dobro "vrijeme" za vas društvo, da počnete preispitati neke od ekstrmno popularnih prognoza "Zemaljskih Promjena". Pitate se zašto. Jer, zapamtite, vi ste bića 3. denziteta, pa stvarne prognoze će vam biti prezentirane na način na koji vi razumijete, kako bi rekli, fizičkim realitetom, zemaljskim promjenama. To bi "mogla" biti simbolika. Da li bi većina učenika tematike razumjela ako bi se predviđanja izgovorila direktno terminima 4. denziteta?

P: L: To jeusporedivo s mojom idejom o simbolici sna. Na primjer, san koji sam imao o oblaku koji se motao u spiralu kojeg sam video na daleko i znao sam da je smrt koju sam interpretirao kao tornado, ali je u stvari, bio san o nesreći Challenger-a. Razumjela sam ga kao tornado, ali u stvari ono što sam video i ono što sam dobio, jest smrt sile u zraku, čvorište (vorteks) u daljini. Nagadam da je moj san bio reprezentacija iz 4. denziteta ali sam ga pokušavao interpretirati na način na koji smo familijarni. Da li je to što želite reći?

O: Blizu. Ali jednostavno je za sve da se zavaravaju objašnjenjima predskazivanja na doslovan način.

P: Glede tih zemaljskih promjena, Edgar Cayce je jedan od najfamoznijih skorih prognostičara, velik broj predskazanja koje je on napravio su kriva u smislu njihovih ispunjenja. Na primjer, prognozirao je da će se Atlantida izdići 1969., ali nije, iako su izvjesne strukture otkrivene na obali Biminija za koje se smatra da su jedan od mnogih ostataka Atlantide. To je očito izašlo iz pjeska tada.

O: Primjer jedne forme simbolizma.

P: Može li biti da vi vidite događaje 3. denziteta sa pojmovima 6. denziteta i onda šaljete to natrag u 3. denzitet, i dok je ideja bila korektna, točne i egzaktna, u pojmovima 3. denziteta se pomalo iskrive. Da li je to s čime se ovdje susrećemo?

O: 99,9 posto nebi razumjelo taj koncept. Najviše njih traži uvijek literalan prijevod podataka. Analogija je: početnik koji pohađa neku galeriju, pogleda na apstraktnu sliku i kaže: "Ne razumijem".

P: Pa, nećemo ocrniti literalne prijevode ili bar pokušaje da se dobiju stvari na literalni način. Volim realistički umjetnički uradak. Ja sam realist u mojim umjetničkim pogledima. Želim da drveće izgleda kao drveće i da ljudi imaju samo dvije ruke i dvije noge. Zato, želim i neke doslovne stvari u mojim prognozama.

O: Neke su OK, ali budite svjesni ili "Kalifornija će pasti u ocean" biti uvijek interpretirano kao da će Kalifornija pasti u ocean.

P: (Generalna galama) F: Samo malo, što je bilo pitanje? L: Upravo sam rekla da volim doslovnost u mojim predskazanjima. F: Oh, znao sam što govore. Ljudi vjeruju da će Kalifornija potonuti i da će Phoenix postati obala mora, nema veze što je na nadmorskoj visini od 1800 stopa, on će samo propasti na razinu mora, ili će se nivo mora podići, ali to

neće utjecati niti na Virginia Beach čak koja je i u razini mora. Mislim... nekako Phoenix će jednostavno propasti i niti jedna od zgrada neće biti oštećena, čak i ako će past za 1800 stopa... T: Polagano. Uglavit će se. F: Polako? To bi moralno biti toliko sporo da je nevjerojatno kako bi to sporo trebalo biti. T: To se uglavlja već prošlih pet miliona godina, a mi imamo način da će se to dogoditi u idućih godinu i pol! F: Točno! Na to i ciljam. T: Drugim rječima, kad ljudi vole Scallion i Sun Bear i drugi kažu da će Kalifornija propasti u ocean, oni ne kažu da će čitava država do granice pasti u ocean, oni koriste termin Kalifornija da bi indicirali da oceanska brazda uzduž linije ima mogućnost da se slomi i da potone s oceanske strane, jer je to glavna pukotina. Mi razumijemo da to nije doslovno. Da li vi nama govorite da je tu umješano više toga od onoga što mi možemo čuti što nam predskazanja daju?

O: Da.

P: T: Da li mi razumijemo ono što nam hoćete reći?

O: Nešto.

P: Dakle, kad govorimo o Kaliforniji koja propada u ocean, mi ne govorimo o čitavoj državi literarno koja pada u ocean?

O: U svakom slučaju, pa čak i da pada, koliko bi trebalo da se to dogodi?

P: LM: Moglo bi trajati tri minute ili tristo godina. T: Da. To je "neodređeno" kako bi vi voljeli reći.

O: Da. Ali mnogi od vaših prognozera misli da to nije neodređeno.

P: J: Da, jer misle da postoji samo jedna vremenska linija. T: Dobro. Dakle oni misle na način da u jednoj minuti Kalifornija je tamo, a u drugoj minuti i pol kasnije će sva "otići". To je ono o čemu govorite?

O: Ili slično.

P: Dakle, kad mi govorimo: "Kalifornija će propasti u ocean, što je samo analogija koju koristimo, govorimo o tome kako se brzo dešavaju zemaljske promjene, vjerojatnost da nekoliko sezmičkih događaja "ulegnu" u krivu liniju (vremena), što nitko ne zna u stvari i proširenje od..."

O: Ili to sve može biti simbolika ili nešto drugo.

P: L: Kao na primjer? J: Svi voćni kolači u Kaliforniji će istovremeno otići na dno zajedno.

L: Simbolika čega?

O: Na vama je da ispitate i naučite.

P: Samo malo! To je kao da nam date da prevedemo knjigu na Latinskom bez da ste nam uopće dali rječnik.

O: Ne, nije. Tražili smo vas da promotrite i preispitate.

P: Rekli ste nam kroz ovaj izvor, da postoji skupina kometa povazanih na neki interaktivni način s našim solarnim sistemom, i da ta skupina kometa dolazi u ravninu ekklipse svakih 3600 godina. Točno?

O: Da. Ali ovaj put ona "jaši" granicu realiteta vala 4. denziteta, gdje su sve realnosti drugačije.

P: Dobro, znači skupina kometa "jaše" val granice razdvajanja realiteta. Da li to znači da kad dođe u solarni sistem, da utječe na njega, ili na planetu unutar njega, (J: ili nas), da li olakšava ili ne tu tranziciju? Da li je ona olakšavajući faktor?

O: Bit će ublaženo.

P: Da li to znači da sve ovo što se dešava oko nas i čemu se nadamo da ćemo uskočiti u to, i da ćemo ići i tu i tamo i učiniti...

O: To je striktno razmišljanje 3. denziteta.

P: Sad, ako razmišljam načinom 3. denziteta, i ako su mnoge od tih stvari simboličke, prepostavljam da su one simboličke u kretanju ili promjenama u energiji.

O: Da.

P: I, ako se dogode te promjene u energiji, da li to znači da će populacija na planeti, možda, u grupama ili specifičnim masama ili grupama, biti definirani kao energije koje će se promjeniti u tim opisima događaja i doživljajima velike kataklizme. Da li je to kataklizma duše na individualnoj ili kolektivnoj bazi?

O: Blizu.

P: Kad se energija promjeni u 4. denzitet, i već ste nam rekli da ljudi koji se kreću prema 4. denzitetu kad se dogodi tranzicija, da će se oni pomaknuti u 4. denzitet, proći kroz neku vrstu procesa podmlađivanja, izrasti će nam novi zubi, ili bilo što, što se dešava s ljudima koji se neće pomaknuti u 4. denzitet i koji će biti potpuno nesvesni toga? Da li će biti povedeni sa sobom na valu od strane onih koji će biti svjesni i koji će se već mijenjati u frekvenciji, ili će oni biti negdje drugdje i raditi nešto drugo?

O: Korak po korak.

P: T: Drugim rječima, mi sagledavamo činjenicu da ono što dolazi ovaj put je val koji će dozvoliti ljudskoj rasi da se pomakne u 4. denzitet?

O: I planet i vaš čitav sektor prostora/vremena.

P: To je cijeli plan o kojem se govori. Tada, ako bi bio toliko smion da ovdje uključim sve nas u to, mi bića svjetlosti koja su došla ovdje u ljudskoj formi, da podignemo frekvenciju, da li je to ono zbog čega je podižemo, taj val, pa kad on dođe, dovoljno nas će biti spremno, frekvencija će biti podešena, tako da će se promjena planeta moći dogoditi, kako je i bilo planirano?

O: Da.

P: T: Dobro, kad ljudi govore o zemaljskim promjenama, kad oni govore na literalni način o preživjelima, i oni koji neće preživjeti, i uništenje... itd., na 3-ćem, 4-tom i 5-tom nivou realiteta, mi ne govorimo o destrukciji (uništenju) planeta u fizičkom terminu 3. denziteta, ili gubitak 90% populacije na 3. nivou jer su oni umrli, nego što su se oni premjestili na 4. nivo?

O: Opaaaa! Postaje vam "vruće".

P: Ok. Dakle to će nam se dogoditi. I kad kažu da 90% populacije neće preživjeti, neće to značiti da će oni umrijeti, nego da će se transformirati. Mi idemo gore za jedan nivo. To je ono o čemu je čitava svjetlosna stvar?

O: Ili druga mogućnost je da će se fizičke kataklizme dogoditi samo za one koji su "ostali iza", odnosno ostali na Zemlji 3. denziteta.

P: Dobro, onda ono što kažete, da mi podižemo (podešavamo) frekvenciju da kada val stigne, da nas se što više može pomaknuti u 4. denzitet, da prekinemo nositi "Mračne majce" koje smo imali na ovoj planeti, i oni koji su ostali neće imati više dovoljno energije da nose te "Mračne majce" i da gnjave planetu više. Tada će ih biti manje pa će planeta biti u mogućnosti regenerirati se i bit će u mogućnosti krenuti dalje u svojim lekcijama bez miješanja?

O: Blizu.

P: L: U toj točki dimenzionalne tranzicije, da li je ono što mi radimo, podešavamo frekvenciju, da li mi kreiramo jednu vrstu "super opruge", mreže koja će doslovno kreirati drugu zemlju u 4. denzitetu, koja će tada egzistirati u 4. denzitetu, i ostat će još stara Zemlja 3. denziteta - kao podjela jednostaničnog organizma, samo u toj podjeli jedna polovica ode u drugu dimenziju i ima drugačiju energiju i literarno je kreirana podizanjem frekvencije, dok stara ostaje i doživljava realitet 3. denziteta?

O: Korak po korak.

P: Da li mi podižemo (podešavamo) frekvenciju da bi kreirali razdiobu?

O: Jedan razvojni kanal.

P: Mi razvijamo kanal?

O: Da. Jedan.

P: Koliko kanala mi trebamo?

O: Neodređeno.

P: Da li će taj kanal dozvoliti onima koji će ostati iza da se prebace u 4. denzitet lakše kad će oni biti spremni?

O: Ne.

P: Zašto služi taj kanal?

O. Vama i onima koji će vas slijediti.

P: Oh, pa to je za one od nas koji će ići u 4. denzitet. Mi ćemo se kretati kroz njega i oni drugi će nas slijediti kroz taj kanal. J: Oh, drugi koji će biti spremni?

O: Vaša grupa ovdje večeras.

P: L: Da li to znači da ćemo imati sljedbenike ili samo za nas koji smo ovdje sada?

O: Neodređeno. Na vama je.

P: Taj kanal. Da li je on kroz koji će se čitav planet proći kroz tranziciju?

O: Vi ste jedan. Ima ih i drugih.

P: Ima još planeta...

O: Ne. Kanala.

P: Mi smo jedan kanal i ima još kanala...

O: Ne. Razvijaju se u ovoj točki.

P: Dakle mi u ovoj točki, razvijamo kanal?

O: Da.

P: Ima i drugih grupa na ovoj planeti koje razvijaju svoje vlastite kanale?

O: Da.

P: To su kanali za nas da se premjestimo u 4. denzitet?

O: Da. Znanje je ključ da se razvije kanal.

P: Radim pod pretpostavkom da smo svi ovdje dio snaga svjetla, točno?

O: Da.

P: I mi smo bili privučeni skupa da bi razvili taj kanal od mjesa gdje se sad nalazimo?

O: Da.

P: Ima li drugih u ovome području?

O: Da.

P: Pretpostavlja se da bi nam se oni trebali pridružiti ili će raditi posebno svoj?

O: Neodređeno.

P: Dobro, znači neodređeno je da li će se pridružiti nama ili neće, ili mi njima, ili ćemo svi raditi nezavisno.

O: To je do toga koliko ćete publiciteta uspjeti doći.

P: Da li bi mi trebali željeti publicitet oko ovoga?

O: Neodređeno.

P: Da li bi nam to pomoglo?

O: Neodređeno.

P: Mi razvijamo kanal za naš prelazak iz 3. u 4. denzitet. Jednom kad smo prošli tim kanalom da li to znači da smo kompletirali ono radi čega smo ovdje došli, i da smo podesili frekvenciju?

O: Djelomično.

P: Da li je kanal jedna vrsta izlaznih vrata za nas?

O: Blizu.

P: Da rasčistimo. Kad prođemo kroz taj kanal, i druga...

O: Vi ćete biti na 4. nivou na Zemlji kao suprotno od 3. nivoa na Zemlji.

P: Ono što pokušavam shvatiti ovdje, još jednom, stara praktična Laura, pokušavam dobiti praktičan odgovor ovdje. Da li to znači da će Zemlja 4. denziteta i Zemlja 3. denziteta, koegzistirati (postojati istovremeno) s obe strane...

O: Ne s obe strane, totalno drugačiji realiteti.

P: Da li ti realiteti prodiru jedan u drugog ali u drugim dimenzijama...

O: Blizu.

P: Dakle drugim rječima, biće iz recimo 6. denziteta, može gledati na ovaj planet koji zovemo Zemlja i vidjeti je kako se vrti i prolazi kroz svemir i vidjeti nekoliko dimenzija Zemlje, i u točki vremena/prostora koji okupira kao istu, drugim rječima, simultano (istovremeno). J: Oni mogu pogledati dolje, ali mi ne možemo pogledati gore.

O: Da.

P: Dakle, drugim rječima, za vrijeme ovih svih kataklizmičkih aktivnosti koje će se dešavati na 3D Zemlji, mi ćemo samo biti na 4D Zemlji i ta vrsta kataklizmi neće biti ovdje i mi nećemo vidjeti 3D ljudi i oni neće vidjeti nas jer ćemo biti u različitim denzitetima koja nisu "u vezi", takoreći?

O: Vi razumijete koncept, sad morate odlučiti da li je on istinit.

Pa, pokušala sam! Stvarno sam došla blizu, a oni su postali dvosmisleni! Ali važna je činjenica da su Kasiopejci pokušavali da shvatim Simbole naše stvarnosti. Oni predlažu ideju da je naša stvarnost - simbolična. Ali, sjetite se prvog citata:

Citat:

Svaka duša je svemoguća i može stvoriti ili uništiti svu egzistenciju ako bi znala kako. Vi i mi i svi ostali su međusobno povezani preko našeg zajedničkog sadržaja svega što postoji. Vi možete kreirati alternativne univerzume ako želite i boraviti u njemu. Vi ste svi duplikat univerzuma u kojem boravite. Vaš um prezentira sve što postoji. "Zabavno" je vidjeti koliko vi od toga možete doseći.

Mi smo već razgovarali o stvarnosti kao pseudo-simboličkoj, to jest, naš svijet je najvjerojatnije "ograničena verzija" veće realnosti, kao što su to Platonove sjene na zidu šipilje koje su simboli za veću realnost, ali čak i kada govorimo o hiperdimenzionalnom prostoru i 4. denzitetu, mi još uvijek govorimo u materijalnom smislu. Sjećate se teseraka? Pa, sada ćemo pričati o svemu tome kao simboličnom u drugom smislu: simboli ideja i simboli energija u strogo ne-materijalnom smislu. Nadalje, razgovarati ćemo o mogućim realnostima iza tih simbola 3. i 4. denziteta - i najvažnije od svega, zbog kojeg je razloga to sve tako kako jest. A, ovo se izravno odnosi na "dvosmislenost" informacija iz viših nivoa.

Michael Topper piše o ovoj "dvosmislenosti" ili "Mumbo Jumbo faktoru" u sljedećem:

Citat:

Mi konzultiramo kanalizatore, jer smo zabrinuti, na vrlo običan način, kao što i svaka ličnost uznemireno lebdi na psihičkoj žici razapetoj iznad privremenog bezdana svoga postojanja. Bilo bi toliko korisno kad bi mogli unaprijed vidjeti budućnost, biti informirani

o odgovarajućim alternativnim posljedicama, u suočavanju sa sadašnjim zbumujućim trenucima odluka. Želimo ako je moguće, da budemo osigurani, ne samo za naše monetarne, nego za naše psihičke obaveze; unaprijed osigurani protiv uobičajenih opasnosti. A onaj koji kanalizira nudi mogućnosti iz ovih briljantnih potencijala.

Bezbroj kanaliziranih glasova kojima smo se otvorili u posljednjih nekoliko godina, čini jednu lavinu predviđanja, savjeta o principima i masovno opisivanje stanja, razina i dimenzija stvarnosti, koje uvode čitave druge magnitude krajnjih pitanja svrhe i posljedica. Kroz bezbroj doprinosa kanaliziranih izvora, mi smo potaknuti da ponovo procijenimo pojam uspjeha u ne-konvencionalnom smislu, tako da je nivo uspjeha povиšen; i vidici su se pomakli na detaljniji, presudan i zaista sveti fokus.

"Pozitivna" strana fenomena kanaliziranja je dobivanje neke vrstu potvrde, koja nastoji kolektivno pomaknuti naša uobičajena pitanja i nedoumice u stranu na korist naše duše. "Odgovori" na naše svakodnevne upite za budućnost, izvore i rezultate su dobili cijelu novu dimenziju značenja. Onaj tko proučava "kanalizirane" materijale, ne može, a da ne vidi, barem implicitno, odnos izmedju njegovog konvencionalnog ego-izbora i veće sudbine napretka njegove duše.

Na stranu to, što se u određenom svjetlu čini, da cijeli fenomen kanaliziranja kao da izražava nestrpljenje više-dimenzionalne inteligencije prema sporom osobnom razvoju ovog materijalnog nivoa. I tako, oni se jednostavno sami nameću sa neophodnim paketima informacija i sa minimalnim neophodnim postignućima nekih meditativnih napora.

Da budemo pošteni, neka "kanaliziranja" izgleda da promiču stvarni osobni napredak kanalizatora dobivanjem direktnog pristupa na više nivoe, stanja, pojave, kao što je to bio slučaj sa "Seth materijalom", i sa kasnijim opisivanjima Jane Roberts kako joj je razumjevanje tih unutarnjih nivoa pomoglo u napredovanju u svom osobnom razvoju. Ali većim dijelom, prevladava Ryerson-stav. To se odnosi na interesantnu disocijaciju između osobe koja kanalizira, njene ličnosti i sadržaja komunikacije.

Na minus strani fenomena imamo (u ovoj lavini opisa iz različitih izvora) poplavu, umjesto polaganog sliva materijala. Na "višim" razinama svijest nije ograničena na okvire vremena i prostora kanalizatora, i postoji još uvijek čini se, sukob ili nedosljednost u odgovarajućim karakterizacijama stvarnosti, postoji još uvijek čini se, podjela u vezi onoga što se spozna ili što je poznato čak i na ovim većim i navodno, sveobuhvatnim područjima znanja. Bilo tko, tko je pogledao više od jednog od tih izvora u tisku, ili usporedio sa bilješkama sa sesija, dužni su primjetiti (ako su minimalno svjesni) da, ispod općeg sporazuma o postojanju viših nivoa postojanja, tu postoji jedan kaos većih i manjih razilaženja u rasponu od manjih varijacija do posramljujuće jakih proturječnosti.

To je objašnjeno u jednom takvom izvoru - "Kozmička Otkrivenja", kanalizirano od Virginije Essene i Ann Valentin - kao neizbjježno stanje zbumjenosti, koje je proizašlo iz hitne potrebe viših dimenzija za odašiljanjem informacija koje pripadaju "obrazovnim programima," u vezi sa ovim kritičnim razdobljem prijelaza kroz kojeg sada prolazimo. Takva konfuzija, prema ovom izvoru, proizlazi iz prijenosa kroz duhovnu hijerarhiju unutarnjih nivoa, kroz koju takve "informacije", formulirane na najvišoj razini, moraju proći. (znači: odozgo - na dolje op. prev.) U skladu sa svime što smo skupili iz drugih izvora-kanala, različite razine, - kroz koje informacije prolaze - prenose tok informacija

prema "dolje", formuliraju uzorke informacija - prema razumijevanju njihovog pojedinog nivoa. Tako informacija može postati prilično izobličena na krajnjoj razini kanalizatora, gdje postoji veće ili manje oslanjanje na vlastita sjećanja, konceptualnu matricu ili vokabular kanalizatora.

Rezultirajući usmeni proizvod je, u svakom slučaju, nekoliko dimenzionalnih koraka pomaknut iz originalne Namjere. Dodajte ovoj spoznaji da sve takve informacije potječu u svojoj najvišoj formi sa razina kreativne inteligencije koji su u osnovi ne-verbalne i to se odnosi na sve procese znanja u apstraktnim duhovnim pojmovima, koji nisu direktno prevodivi u koncepte fizičkog nivoa, i čini mi se da imamo prikladno objašnjenje zašto se Seth i Hilarion ne slažu, zašto se Ramtha i "Kristov"materijal "Novih učenja" naizgled svađaju na policama. [Topper]

Ovo sigurno izgleda kao da objašnjava problem: različiti izvori govore različite stvari, jer dolazi do "filtriranja prema dolje" iz viših nivoa. I, naravno, kad to dodje do kanalizatora, tako dolazi do najvećeg "izvijanja" znanja, kao i zbog vokabulara i pretpostavki određenog kanalizatora. Dakle, očigledno je rješenje da se informacije traže iz najvišeg mogućeg izvora.

To je, u stvari, bio problem sa kojim smo se sreli Frank i ja, kada smo počinjali sa našim "ekperimentom kanaliziranja", na način na koji smo to učinili. Nećemo biti zadovoljni sa "mrtvim dečkima", koji uglavnom imaju malo više informacija ili uvida od nas samih u našem 3.denzitetu. U stvari, kao što sam saznala iz mnogih sesija hipnoza i mnogih razgovora sa "mrtvim dečkima" - razina ignorancije na tom "stupnju" postojanja je često vrlo duboka! Ja definitivno nisam željela trošiti moje vrijeme na "mrtve dečke", jer to je siguran put do ili namjerne izvijenosti, nevine dezinformacije ili beskorisne špekulacije. Kao što je Cayce rekao: "Mrtav Prezbiterijanac je samo to: mrtav Prezbiterijanac." A i činjenica je: kao "mrtvi dečki", većina njih su još uvijek u zatvoru!

Ali vratimo se natrag simbolima stvarnosti, kao što su spomenuti od Kasiopejaca iznad:

Citat:

P: Dakle, kad mi govorimo: "Kalifornija će propasti u ocean, što je samo analogija koju koristimo, govorimo o tome kako se brzo dešavaju zemaljske promjene, vjerojatnost da nekoliko sezmičkih događaja "ulegnu" u krivu liniju (vremena), što nitko ne zna u stvari i proširenje od..."

O: Ili to sve može biti simbolika ili nešto drugo.

P: L: Kao na primjer? J: Svi voćni kolači u Kaliforniji će istovremeno otici na dno zajedno.

L: Simbolika čega?

O: Na vama je da ispitate i naučite.

Ovo me je izluđivalo. Zašto ne bih mogla dobiti direktan odgovor u vezi BILO ČEGA? Pa to zaista nije fer. Kasiopejci su nam dali mnoge direktne odgovore u vezi mnogih stvari, koji se odnose i na provjerljivu (dokazivu) i neprovjerljivu vrstu stvari. Međutim, kod određenih tema neodređenost (više značnost) je ostajala da visi u vazduhu kao poznati Damaklov mač. Izgleda da je postojalo nešto što sam sama morala dokučiti.

Kao što sam ranije napisala, pročitala sam od Uspenskog "U potrazi za čudesnim" još polovinom 80-tih i mnoge od stvari koje su rečene u toj knjizi su me tako grubo vrijeđale, da bih bukvalno bacila knjigu u drugi kut sobe. U to vrijeme sam bila prikovana bolešću i imala sam malo šta drugo da radim, osim da razmišljam. Znači, tresnula bih knjigu od zid s druge strane sobe, i bjesnila ogorčeno na ono što je Gurdijev rekao – vrlo slično načinu na koji je Karlos Kastaneda reagovao na mnoge stvari koje mu je rekao Don Huan Matus – sve dok se, postepeno, ne bi smirila i dok ne bi jedan jako mali glas unutar mene sugerirao da razmišljam o stvarima bez žestine u mojim emocijama. I onda bih proučavala znatno duže, ispitujući u svom umu mnoga svoja životna iskustva, i uskoro bih shvatila šta je Gurdijev govorio, ako baš ne bih razumjela cijelu sliku, onda bi se zasigurno to kretalo u pravom pravcu.

I onda bih zovnula nekoga da dode i da obnovi (sredi) tu moju knjigu za mene i tad bih se ponovo namjestila da pročitam dodatnih još nekoliko stranica sve dok – da, opet i opet ispočetka – osjetila bih bijes i vrijeđanje, te bi tad knjiga ponovo poletila! A ta knjiga stoji upravo u ovom trenutku ispred mene, sva obmotana ljepljivom trakom.

Šta je to Gurdijev rekao što me je bilo toliko razbjesnilo?

Citat:

Vi ne shvaćate vlastitu situaciju. Vi ste u zatvoru. Sve što treba da želite, ako ste mudri, je da pobegnete. Ali kako pobjeći? Potrebno je probiti tunel ispod zida. Sam čovjek ne može učiniti ništa. Ali prepostavimo da postoji deset ili dvadeset ljudi, ako rade na smjenu, ako jedan pokriva drugog, tada mogu prokopati tunel i pobjeći.

Dalje, nitko ne može pobjeći iz zatvora bez pomoći onih koji su već prije pobjegli. Samo im oni mogu reći na koji način treba bježati, slati im alate, papire, ili šta bi im moglo biti od pomoći. Zatvorenik kada je SAM, ne može stupiti u kontakt sa tim ljudima, niti ih uopće može pronaći. Potrebna je organizacija. Ništa se ne može postići bez organizacije.

Međutim potrebno je razumjeti da je čovjekovo postojanje u životu i posle smrti, ako postoji posle smrti, veoma različitog kvaliteta. "Čovjek-mašina", kod koga sve zavisi od spoljašnjih uticaja, kod koga se sve dešava na osnovu spoljašnjih uticaja, koji je u jednom trenutku jedno, a u drugom nešto drugo, a u sljedećem treće, nema nikakvu budućnost; on je sahranjen i to je to. PRAH SE VRAĆA PRAHU. To se može primjeniti na njega. Da bismo mogli da govorimo o bilo kakvom budućem životu, neke stvari se moraju svakako kristalizovati, određeni spoj čovjekovih unutrašnjih kvaliteta, određena nezavisnost spoljašnjih uticaja. Ako postoji bilo šta u čovekovoj sposobnosti da se odupre spoljašnjim uticajima, onda to isto može da se odupre smrti fizičkog tijela.

Fuzija, unutrašnje jedinstvo, postiže se putem "trenja", borbom između "da" i "ne" u čovjeku. Ako čovjek živi bez unutrašnje borbe, ako se u njemu sve dešava bez suprotstavljanja, ako ide gde god je zacrtao ili kako vjetar duva, ostaće onakav kakav je. Ali ako se u njemu začne borba, naročito ako u toj borbi postoji određeni pravac, tada se, postepeno, u njemu oblikuju trajne osobine ličnosti, on počinje sa "kristalizacijom". Kristalizacija je moguća na pravim osnovama, ali isto tako i na pogrešnim. Trenje, borba između "da" i "ne", može lako nastati na pogrešnim osnovama. Na primer, fanatično verovanje u ovu ili onu ideju, ili strah od greha, može izazvati veoma jaku borbu između "da" i "ne", i čovek se može kristalizovati na pogrešnim osnovama. To bi bila pogrešna,

nepotpuna kristalizacija. Takav čovek neće posedovati mogućnost daljnog razvoja. Da bi mogućnost daljnog razvoja bila moguća, on mora biti ponovo raščlanjen, a to se postiže kroz teške patnje.

Kristalizacija je moguća na bilo kakvoj osnovi. Uzmite primer hajduka, stvarno dobrog, istinskog hajduka. Poznavao sam takve na Kavkazu. On bi stajao sa puškom iza nekog kamena pored puta po osam sati, ne pomerivši se. Možete li vi to? Naravno, u njemu se sve vreme vodi borba. On je žedan, toplo mu je, muve ga napadaju; ali on stoji mirno. Drugi primer bi bio monah; on se plaši āavola; on cijelu noć udara glavom o pod i moli. Postignuta je ta vrsta kristalizacije. Na ovaj način ljudi mogu sakupiti ogromnu unutrašnju energiju u sebi; oni mogu podnijeti mučenja; oni mogu postići ono što žele. To znači da u njima postoji nešto čvrsto, nešto postojano. Takvi ljudi mogu postati besmrtni. Ali kakvo je dobro u tome? Ćovjek te vrste postaje "besmrtna stvar", mada je ponekad u njemu zadržana određena količina svesti. Ali moramo zapamtiti da se čak i ovo događa veoma retko.

Na koji način se može izazvati borba između "da" i "ne" u samom sebi?

Potrebna je žrtva. Ako se ništa ne žrtvuje, ništa se ne dobija. Potrebno je žrtvovati nešto dragoceno, sada, žrtvovati za dugo i žrtvovati mnogo. ALI IPAK NE ZAUVJEK. To morate shvatiti, jer tu često postoji nerazumijevanje. Žrtvovanje je neophodno samo dok traje proces kristalizacije. Kada je kristalizacija postignuta, odricanje, lišavanje i žrtvovanje nisu više potrebni. [Ouspensky, U potrazi za čudesnim]

Kada sam počela razmišljati o "ZAŠTO" u vezi simbola stvarnosti, sjetila sam se toga dijela.

Nekako sam osjećala da je tu bilo veze. Ovaj dio, čini se da je rekao, u suprotnosti sa mnogim sadašnjim učenjima, da kao ljudska bića 3. denziteta mi možda nismo tako posebni, predivni i odabrani kao što nam se sugerira da vjerujemo od najvećeg broja svjetskih religija i njihovih kopija. Gurđijev-ovi komentari prosto LETE u lice standardne New Age dogme, koja najvećim dijelom kaže, da smo mi "posebna bića", čak i ako tu i tamo napravimo nekoliko gadnih grešaka; to je u redu. Nekoliko inkarniranih života će to sve ispraviti i biti čemo čisti kao kiša. Ako samo razmišljamo o dobrim stvarima, možemo stvoriti dobru stvarnost, jer ono na što se usredotočujemo je ono što ćemo "stvoriti", pa samo treba da zaboravimo na sve loše ili negativne stvari oko nas, i "ljudav je sve što nam treba." La la la la!

Ali Gurđijev je rekao da smo u ZATVORU i da nemamo nade da pobjegnemo bez određenih znanja, prvenstveno bez da smo uopće realizirali da smo u zatvoru. Nadalje, ne možemo pobjeći bez pomoći i grupnog truda i da se ta pomoći ne može dobiti ili čak i koristiti bez izvjesne "kristalizacije" ili napora. On je također rekao, da je naš koncept o našoj "duši", da je ona integrirana i konzistentna malo egotističan, a možda uopće nije istinit! To je prilično užasavajuća stvar!

Sjećate se što je Don Juan rekao Carlosu Castanedi?

Citat:

... "Imamo grabežljivca koji je došao iz dubina kozmosa i preuzeo vlast nad našim životom. Ljudska su bića njegovi zatočenici. Grabežljivac je naš bog i naš gospodar. Učinio nas je

poslušnima i bespomoćnima. Kad se hoćemo pobuniti, on uguši našu pobunu. Ako želimo djelovati samostalno, on od nas zahtijeva da to ne činimo. Stigao si, potpuno sam, do onoga što su šamani drevnog Meksika nazivali najvažnijim, ključnim problemom. Cijelo sam vrijeme okolišao, pokušavao sam ti, na neodređeni način, dati do znanja da nas nešto drži u zatočeništvu. Doista mi jesmo zatočenici! Za vraćeve starog Meksika bila je to energetska činjenica."

"Zašto je grabežljivac preuzeo vlast onako kako si to opisao, Don Juane?" pitao sam. "Mora postojati logično objašnjenje."

"Ima objašnjenja," odgovori Don Juan, "a to je najjednostavnije objašnjenje na svijetu. Oni su preuzeli vlast nad nama jer smo mi njihova hrana i nemilosrdno nas cijede jer smo im potrebni za preživljavanje. Baš kao što mi uzgajamo kokoši u kokošincima, gallinerosima, grabežljivci uzgajaju nas u kavezima za ljude, u humanerosima. Tako uvijek imaju hrane."

Osjećao sam da žestoko odmahujem glavom. Nisam mogao izraziti dubok osjećaj nelagode i nezadovoljstva koji me je obuzeo, ali mi se tijelo trzalo kao da ga je pokušavalо izbaciti iz sebe. Drhtao sam od pete do glave protiv svoje volje.

"Ne, ne, ne", čuo sam se kako govorim. "To je absurdno, Don Juane. Ono što govorиш je čudovišno. To jednostavno ne može biti istina ni za vraćeve, ni za obične ljude, ni za koga."

"Zašto ne?" pitao je Don Juan mirno. "Zašto ne? Zato što te je to razbjesnjelo?"

"Da, razbjesnjelo me je", odbrusio sam. "Te su tvrdnje nakazne!"

"Želio bih se obratiti tvojemu analitičkom umu", reče Don Juan. "Razmisli malo i reci mi kako bi objasnio suprotnost između inteligencije čovjeka - stvaraoca i izumitelja, i gluposti njegovih sustava vjerovanja, ili proturječnosti u njegovu glupavu ponašanju. Vraćevi vjeruju da su nam grabežljivci dali sustave vjerovanja, ideje o dobru i zlu, društvene norme. Oni su ti koji su nam usadili nadu i očekivanja, snove o uspjehu i more o promašaju. Oni su nam podarili zavist, pohlepu i kukavičluk. Grabežljivci su ti koji su nas učinili samozadovoljnim robovima navika, do ludila opsjednutima sobom."

"Ali kako to oni čine, Don Juane?" pitao sam još više razlučen onime što je govorio.
"Šapéu li nam na uho dok spavamo?"

"Ne, ne rade to oni tako. To bi bilo idiotski!" reče Don Juan smješkajući se. "Oni su bezbroj puta učinkovitiji i organizirani nego što ti misliš. Da bi nas držali u pokornosti, da bismo bili ponizni i slabí, grabežljiva izvode zapanjujući potez - sjajan, dakako, sa stajališta borbene strategije, ali jeziv sa stajališta onih koji zbog toga trpe. Daju nam svoj um! Čuješ li me? Grabežljiva nam daju svoj um koji postaje naš um. Um grabežljivaca je barokan, proturječan, mračan, pun straha da svakog časa može biti otkriven."

Don Juan nastavlja: "Znam da se bojiš da ćeš biti gladan, iako nikad nisi gladovao, a to nije ništa drugo doli bojazan grabežljivca koji se boji da se svakog časa može razotkriti njegov manevr i da će ostati bez hrane. Putem uma, koji je uostalom njihov um, grabežljivci u čovjekov život usađuju što god im odgovara. I na taj si način osiguravaju neku vrstu tampon zone (buffera) protiv vlastitog straha." [Castaneda, Aktivna strana beskonačnosti]

Obratite pažnju na ovu primjedbu Don Juana:

Citat:

... grabežljivci dali sustave vjerovanja, ideje o dobru i zlu, društvene norme. Oni su ti koji su nam usadili nadu i očekivanja, snove o uspjehu i more o promašaju. Oni su nam podarili zavist, pohlepu i kukavičluk. Grabežljivci su ti koji su nas učinili samozadovoljnim robovima navika, do ludila opsjednutima sobom.

U biti, ono što je rečeno ovdje je da „ništa nije onako kako se čini i NIKAD nije ni bilo“! Mi ne možemo vjerovati skoro ničemu, ako u išta i možemo, u vezi naše stvarnosti, ukoliko nastojimo da čitamo kroz leće našeg „sistema vjerovanja, naših ideja o dobru i zlu, naših socijalnih normi.“ Informisani smo od strane Gurđijeva, Don Juana i Kasiopejaca, da su naši tamničari oni koji su namjestili naše nade i očekivanja i snove o uspjehu ili neuspjehu - a mi dajemo značaj takvim stvarima – našim vjerovanjima, nadanjima, snovima i idejama o dobru i zlu – a sve su to ideje koje su izvedene, kroz milenije, u osnovi iz „kanaliziranih“ izvora.

Mi konzultiramo svećenike, pastore, Bibliju, Kuran, Vede i danas bezbroj kanaliziranih knjiga, jer smo, kao što je rekao Topper "zabrinuti, na vrlo običan način,... Bilo bi toliko korisno kad bi mogli unaprijed vidjeti budućnost, biti informirani o odgovarajućim alternativnim posljedicama, u suočavanju sa sadašnjim zbunjujućim trenucima odluka."

A mnogi izvori koje konzultiramo, stvarno nam nude "odgovore." Kao što je MT primjetio:

Citat:

Bezbroj kanaliziranih glasova kojima smo se otvorili u posljednjih nekoliko godina, čini jednu lavinu predviđanja, savjeta o principima i masovno opsivanje stanja, razina i dimenzije stvarnosti koje uvode čitave druge magnitude krajnjih pitanja svrhe i posljedica.

Pa, šta nije u redu s tim? Zar to nije dobra stvar koja nas navodi na razmišljanje o našoj stvarnosti na jedan drugi, a ne na materijalan način? Zar to nije generalno dobra stvar, biti svjestan toga da naši životi imaju jedno mnogo veće značenje, u kosmičkom kontekstu? Zar nije dobra stvar imati određene nagovještaje i opise viših nivoa realnosti sa kojima možemo napredovati, ako budemo ustrajni i držimo se duhovnih principa koja su nam prezentovana. Zar se i oni prilično ne slažu, u principu i da li je stvarno važno na koji način, na jedan ili drugi način, ovim ili onim sistemom? Zar mnogi od njih ne kažu da postoji "mnogo puteva do planinskog vrha"? Zar nas oni ne ohrabruju da "kreiramo sami svoju realnost", da bi bili "spašeni", ili koju god verziju ta bića nude?

Pa ipak, Gurđijev, Don Juan i Kasiopejci kažu da smo mi zatvoreni - suprotno ogromnoj većini drugih učenja.

Kasiopejci su rekli:

Citat:

21.01.95

P: Da li je vlada umješana u krivotvorene NLOe, otmice i mutilacije stoke - da li oni to rade da bi zaštitili sebe od javnosti da su umješani u tome zajedno s vanzemaljcima?

O: Oni to rade da bi zaštitili javnost od znanja o tome jer bi društvo eksplodiralo ako bi saznalo.

P: Koja je ta stvar koju oni štite da se nebi saznalo u javnosti? Koja je to aktivnost?

O: Ljudi jedu stoku, vanzemaljci jedu vas.

P: Vlada, naša vlada, vlada SAD-a, drži 36 letjelica jedne ili druge vrste koje su dobili na ovaj ili onaj način. Koliko letjelica imaju ostale vlade?

O: Sve vlade su jedna.

P: L: Mi već imamo jednu svjetsku vladu i to pokušavaju reći. T: Da, oni samo čekaju da to oficijalno objave nekako. L: Da pitam. Što je.

O: Bila je dugo vremena, onako kako vi mjerite vrijeme.

P: Da pitam ovo prije nego što nestane trake i odemo na pauzu. Što je "ultimativna istina" koja je bila zaštićena od Konzorcija?

O: Vi nemate kontrolu vas samih, vi ste eksperiment.

26.12.98

P: Da li su "zakopano blago" Templara ili Katara, ili koga god, manuskripte iz Aleksandrijske knjižnice koje govore o našem originalnom izvoru i prirodi čovjeka?

O: Pa ako je tako, možda bi to moglo objasniti strukturu pod kojom vi živite.

P: Društvo? Univerzum? EM mreža? Bilo što od ovoga ili sve? U kojoj strukturi ja živim?

O: Forsiranih izbora.

Ovo zasigurno ne zvuči prijateljski! A postoji još nešto što bi trebalo razmotriti. Dolazak Ra je bilo, koliko ja znam, prvo izlaganje "denziteta" putem jednog kanaliziranog izvora. Međutim, ideja o "stvarnosti oktava" kao SEDAM nivoa iskustava je već bila podučavana od Gurdijeva kao i u kasnijim grananjima njegovog rada. Kao što je svima poznato, Gurdijev je učio u jednom od tajnih Sufi centara u Maloj Aziji. On je često aludirao da je sadašnji čovjek "hrana za mjesec". I to što je on govorio je prilično jednako onome kad kažemo da je "treći denzitet" zatvor i da je jedini način za izlazak to da "diplomiramo" na četvrti denzitet.

Napravio je jednu drugu primjedbu, koja me je u jednoj tački zaista zgrabilo. (Bila bi zaista odlična stvar za čitaoce da sebi nabave kopiju knjige od Uspenskog "U potrazi za čudesnim" da bi stekli dobru podlogu u ovoj materiji, ali u svakom slučaju ja ћu pokušati da kondenzujem ideju).

U svrhu razumijevanja, Gurdijev opisuje ove različite svjetove, očigledno sa namjerom da sugerira na denzitete, kao: 1) Apsolut, 2) Svi Svjetovi, 3) Sva Sunca (zvijezde), 4) Sunce, 5) Sve Planete, 6) Zemlja, 7) Mjesec. KAKO se ovo dovodi u vezu sa denzitetima, može biti razumljivo čitajući tu knjigu. Međutim, dolazeći do stvari koju je Gurdijev rekao - je prouzrokovalo kod mene jedan priličan šok. Uspenski je vodio jedan razgovor sa Gurdijevom i onda je napisao ovo:

Citat:

Ali se sjećam da je Gurdijev nacrtao mali dijagram i pokušao da objasni šta misli pod onim što je zvao "korelacija sila u različitim svjetovima". To je bilo u vezi sa prethodnim razgovorom, to znači, u vezi uticaja koji djeluju na čovječanstvo. U grubim crtama bi to bilo: čovječanstvo, ili tačnije, ORGANSKI ŽIVOT NA ZEMLJI, je pod simultanim uticajem koji dolaze iz različitih izvora i različitih svetova: Uticajima planeta, uticajima

Meseca, uticajima Sunca, uticajima zvezda. Svi ti uticaji deluju simultano; jedan uticaj preovlada u jednom trenutku, a drugi u nekom drugom trenutku. Čovjek ima mogućnost da IZABERE UTICAJE; drugim riječima, da predje iz jednog uticaja u drugi. Nije moguće osloboditi se jednog uticaja, a ne upasti pod drugi. Cijela stvar, sav rad na sebi, se sastoji u izboru uticaja pod koji želite da padnete i pod koji zapravo padate. Zbog toga je potrebno unapred znati koji je uticaj korisniji.

U kakvom odnosu je inteligencija Zemlje prema inteligenciji Sunca? - upitao sam.

Inteligencija Sunca je božanska, rekao je G. Međutim i Zemlja bi mogla postati ista; naravno nema garancija za to, Zemlja može umrijeti ne postigavši ništa.

Od čega to zavisi? - upitao sam.

Postoji određeni period, rekao je, da bi se određena stvar učinila. Ako se, do određenog vremena, ne učini ono što je potrebno, Zemlja može nestati, a da ne postigne ništa.

Je li taj period poznat? - upitao sam.

Jeste, rekao je G. Ali ne bi bilo ni od kakve koristi za ljude da ga znaju. Čak bi bilo loše. Neki bi vjerovali, neki ne, a neki bi opet zahtijevali dokaze. Nakon toga bi počeli da razbijaju glave jedni drugima. Sa ljudima se sve tako završava.[Uspenski, podebljanja moja.]

Gurđijev je, po mom mišljenju, aludirao na Val i mogućnost da se Zemlja pomjeri na četvrti denzitet i "diplomiranju", tj. "žetvi" nekih pojedinaca na stanje četvrtog denziteta. Kao što smo već zabilježili, postoji bilo koji broj mogućih budućnosti na bilo kojoj dатој tački "univerzalnog grananja". A izgleda da se ove opcije mogu "ograničiti" kada netko pristupa određenom momentu singularnosti – ili grananja. Takođe se čini da pravac u kojem se Zemlja kreće, sudeći po znacima koje opažamo u našoj stvarnosti, NIJE budućnost kakvu hoćemo manifestirati. I mogla bi biti činjenica da je to upravo zasluga naših religija i vjerovanja i mnogih sadašnjih "kanaliziranih poruka", da nas dovedu do ove opasne tačke i tako nastave da nas tjeraju naprijed u tom smjeru.

Dakle, ono što hoću da kažem je sledeće: baš kao što su učenja Kasiopejaca proizvela STVARNE promjene u mojoj ličnoj stvarnosti, koja su bile tako dramatične i kao što su, takođe, iste efekte doživljavali u svojim životima i mnogi drugi, koji su počeli koristiti ovaj "nacrt stvarnosti", sasvim je moguće da mi imamo priliku da selektujemo različite budućnosti tako što postajemo svjesni... i ovo je takođe prezentovano u Gurđijevljevoj priči o boravku u zatvoru. Kao prvo, neko mora prije svega postati svjestan da se nalazi u zatvoru da bi, nakon toga čak i počeo razmišljati kako da se izbavi od atle. Ali da, na nekim nivoima, zatvor je bio izbor naše odluke kad smo ulazili u treći denzitet.

Ali, ulaskom, mi smo se saglasili da "zaboravimo" našu "pravu prirodu" i tako operiramo u jednoj realnosti zbog svrhe našeg "učenja". Ne čini nam dobro da govorimo o "kosmičkom jedinstvu" i "Mi smo u našoj pravoj prirodi svemoguća bića", jer mi nemamo pristup toj stvarnosti, isključivo na osnovu našeg IZBORA. I karike tih okolnosti, karike našeg izbora, čini se, moraju se slijediti u logičkim postupnim koracima. Možda ćemo moći biti u mogućnosti da "ubrzamo" naš napredak, međutim očigledno, "nije poželjno" da pokušavamo "preskakati" lekcije.

Mali broj onih je koji mogu meditirati na "Kozmičko Jedinstvo" i POOF! Skočiti natrag na 7 denzitet i završiti sa svim ovim neredom. A zapravo, može biti da to uopće nije ono što se od nas traži na dubokom nivou. Jednom sam pitala Kasiopejce:

Citat:

28.12.96

P: Pa... postoji li način da bi osoba mogla stimulirati svoju DNA da postane supervodljiva?
O: Nema potrebe. Da li bi ti željela pronaći aktivnost koja stimulira A. (najmladju kćer) da naraste brže?

P: Naravno da ne! Ona je samo DIJETE! Ona se treba zabavljati! Oh, da, shvatila sam.

I zapamtite što su Kasiopejci rekli na početku ovog odjeljka: "Zabavno" je vidjeti koliko od toga možete doseći. Dakle, ne mislim da je stvar u tome da se traži prečica u 7. denzitet. Stvar je u tome da se "slijedi Cesta Žute Cigle", (Čarobnjak iz Oza, op. prev.) da se upustimo u avanturu, u zadatku, a u ovom trenutku izgleda kao da se zadatak sastoji u tome da smo u zatvoru i do nas je da shvatimo kako izaći odavde.

Ali, nepraktično je, iz lekcijskih razloga, misliti da zatvor "ne-postoji", osim ako ga mi samo nismo stvorili. Očito da je "konstruiran" sa jednog nivoa realnosti na koji mi još uvijek nismo sposobni pristupiti, (ponovo, obzirom da smo sa mnogo višeg nivoa sami izabrali ovu dramu), stoga je beskorisno reći "ako ne mislite o tome" ili se ne fokusirate na to, zatvor neće postojati. Tako da to postaje apsurdno kad razmotrimo problem sa jednog šireg opsega. Mi JESMO U ZATVORU. Međutim, mi NISMO u njemu zato što mi mislimo o njemu ili se fokusiramo na to na OVOM nivou. U stvari, ako ne budemo mislili o njemu i fokusirali se na njega, naučili sve što možemo o njemu, o načinima i sredstvima za bijeg, mi ćemo izabrati po difoltu, da nastavimo da živimo u okviru njegovih zidova!

Ako vidimo naše trenutno stanje ograničenosti kao jedan "zatvor", i ako činimo napore za bijeg, imamo nadu za pobjeći iz njega - tako što učimo sadašnje lekcije. Ali ako odlučimo da sjednemo u naš zatvor, u našem sadašnjem stanju ograničenosti – što je samodokazujuće – i "pretvaramo se da nismo u njemu" tako što NE vidimo to kao zatvor, nismo učinili ništa drugo nego "obojili zidove" u zatvoru ili nešto slično tome. Mi smo samo promijenili "spoljašnost" zatvora u nešto što liči "parku" ili "luksuznom hotelu". Ali, NIŠTA nismo učinili da se izdignemo u veći univerzum.

I čini se da smo dezinformisani od strane onih izvora koji nas uče da to možemo uraditi tako što se samo "fokusiramo na" ili "mislimo o" lijepim stvarima... i tada ćemo imati pristup svemu, jer mi smo svi "jedno" ili šta već.

Medjutim, ako to uradimo, to je kao da uzmemo "plavu pilulu" iz Matrixa, tako odbijamo da se probudimo, ostajemo i dalje dostupni za crpljenje sve više i više naše energije od sistema koji čini sve da nas zadrži slijepima i zatočenima. Da, ako imate samo lijepu misli i "okružite sebe ljubavlju i svjetlošću", možda ćete sasvim izvjesno manifestovati jednu iluziju jednog raja. Ali takve iluzije imaju gadan način rušenja. Nije da tvorci takvih iluzija nemaju naizgled beskrajnu želju da zakrpe takve iluzije i ponovo ih izgrade nakon što svaka od njih propadne; i onda možda, poslije mnogo proživljenih života takvih iskustava, dođu do tačke potpunog razočarenja što uzorkuje da počnu da tragaju za ISTINITOM prirodnom ove stvarnosti onakve kakva JESTE, a ne onakve kakvu bi oni VOLJELI da bude i onda počinju da shvataju da su u zatvoru.

Većina učenja i sistema koji se zasnivaju na "vjerovanju" su kreirani da ovjekovječe ništa drugo do jednu ovakvu iluziju. Ti sistemi su izgrađeni gotovo ekskluzivno na "vjeri". I tu se dodiruju, to je PRAVI razlog za učenje tipa "vi sami kreirate svoju realnost na osnovu onoga o čemu mislite i na što se fokusirate". To je jedan ODBRAMBENI MANEVAR za prikrivanje prave istine o prirodi Svemira!

U takvim učenjima, ništa nije dozvoljeno što pruža izazov sistemu. Razlog je: to je jedan krhak svijet koji mora biti zaštićen po svaku cijenu. To je teološki domino efekat, ako to bude dozvoljeno da padne, sve ostalo što počiva na lažima i iluzijama takođe počinje da pada prije ili kasnije. U takvom jednom sistemu, sve u životu mora biti "na svom mjestu". To je nešto gdje, zapravo ne postoji zlo, i ako se slučajno pojavi zlo, to je samo zbog toga zato što ste vi sami dopustili da se ono pojavi tako što se razmišljali o njemu. Nikakva dvosmislenost sa ove tačke ne može biti tolerisana. Misterija je izvan zakona, a sumnja prognana. Svi oni koji vjeruju u nešto drugo su prijetnja i takve osobe moraju ojačati svoju zaštitu kako bi se odbranile od takvih kontaminacija. Naravno, najbolje je da se oni "preobrate" tako što će ih se bombardovati sa ljubavlju i svjetlošću.

Vjera, po svom univerzalnom značenju, uvijek traži neki red u sred nereda, gradi svijet pogodan za življenje u sred haosa i apsurda. Bolje je živjeti u strahu od MISTERIJA i IZABRATI suočenje sa sumnjom, nego imati vjeru u iluzije. Sumnja nije suparnik vjeri. Ona joj je sestra. Suprotno od vjere je samo-pravičnost.

I kad osmotrimo jedan takav sistem koji je zasnovan na vjeri, šta vidimo?

Vidimo da takvi sistemi čine jednu veoma zabavnu stvar: oni proizvode silovitu krivnju kod onih koji ne uspijevaju da manifestuju sve njihove potrebe i želje – što se uopšteno rečeno odnosi na sve ljude neko vrijeme i na veliku većinu ljudi - cijelo vrijeme. I onda, oni nastavljaju sa "prodajom lijeka protiv krivnje" kroz više učenja, više radionica, više seminara, više knjiga i više mlaćenja prazne slame – što bi sve trebalo "rješiti problem". U krajnjem efektu, oni proizvode jedan sindrom kojeg poslije "liječe". Jedino što se čini da нико ne primjećuje ovu malu činjenicu. Na početku, za "utapajuće" duše, se čini da bi takva učenja mogla biti njihov pojas za spašavanje – međutim na kraju - to postaje ludjačka košulja.

Razmislite o ovome: mnogi ljudi koji su zastupnici "vjerskih puteva", bilo da su u formi standardnih religijskih učenja, ili New Age verzije "sami kreirate svoju realnost", (što na kraju ima isto značenje), se susreću sa standardnom bujicom životnih razočarenja i slomljenim srcima. Odgovor je generalno pobožna pretpostavka da je Bog/Više Ja poslao ta iskustva sa nekom "svrhom". A kad se nešto pozitivno desi / manifestuje, pretpostavlja se da je Bog/ Više Ja odgovorio na "molitve / afirmacije".

Jedini problem sa ovim jeste: kad počnete da zbrajate broj razočarenja i uspjeha, shvatite da je broj podjednako podijeljen BEZ OBZIRA NA VJEROVANJE. Onda počinjete da uviđate da postoji nešto drugo što se odvija iza scene i da su ta razočarenja i uspjesi SIMBOLI nečeg drugog.

Da, ljudske greške i nezrelost su odgovarajuća objašnjenje za bilo što od toga, a u tome je stvar: učiti o ljudskim neuspjesima i nezrelosti, učiti o porijeklu i uzrocima istog, to je zatvor kojeg opisuje Don Juan:

Citat:

"Razmisli malo i reci mi kako bi objasnio suprotnost između inteligencije čovjeka - stvaraoca i izumitelja, i gluposti njegovih sustava vjerovanja, ili proturječnosti u njegovu glupavu ponašanju. Vraćevi vjeruju da su nam grabežljivci dali sustave vjerovanja, ideje o

dobru i zlu, društvene norme. Oni su ti koji su nam usadili nadu i očekivanja, snove o uspjehu i more o promašaju. Oni su nam podarili zavist, pohlepu i kukavičluk. Grabežljivci su ti koji su nas učinili samozadovoljnim robovima navika, do ludila opsjednutima sobom."

I kad počnete da razmišljate o tome na ovakav način, kad počnete da razmišljate o trećem denzitetu i dominaciji bića koja predstavljaju "sile", tad počnete da shvatate da je ovo jedan zatvor – jedan labyrin – ali koji je bio izabran radi učenja.

Jedan naš dopisnik je napisao:

Citat:

Počinjem da vidim nešto što bih najlakše mogao nazvati "kult Lizija", i.e. jedna nadmoćna koncentracija i fascinacija time, do jedne tačke beskrajnog mozganja, beskrajnog "šta ako", beskrajnih špekulacija o razlozima za ovo i kao rezultat svega toga to počinje da preuzima svakodnevne misli. Mi smo ovdje kao osjećajna, svjesna bića, rođena u svijetu fizikalnosti koji ponekad frustrira neke od nas – ali čiji smo mi dio, i mi ne možemo odijeliti nas same od zakona naše prirode ili prirode ovog svijeta, za to jednostavno nije pravo vrijeme. Ovo je veoma jednostavno i trebalo bi biti očigledno za sve. I što se mene tiče, ne prokljinjem Lizije, niti postavljam Kasiopejce kao sledeću zamjenu za nekog gurua ili božanstvo ili sve-znajući izvor mudrosti. Lično pronalazim mnogo interesa u onome što oni imaju za reći, i naučio sam da gledam oko sebe sa mnogo više otvorenim očima nego prije, ali pri tom imajući na umu što su me oni naučili, i ja ću zato nastaviti da donosim svoje vlastite odluke i da slijedim svoju savjest i ličnu intuiciju u životu, ljubav i tragam za srećom sve dok "sam nošen i plutam unaokolo" – gdje god to bilo. Ili ostavljen.

Poenta koju ovaj pisac hoće reći, a što je važeće, je sljedeće: opasno je upotrebljavati "Lizije" kao "štaku" odnosno izgovor za neuspjeh, kao kako je to - kad kažemo da nismo imali dovoljno vjere u ovaj ili onaj vid stvarnosti. Ali, takođe je opasno i reći "Liziji, prokleti bili", zato što to ne ne uzima potpuno značenje ovog "zatvora" u računicu. Sve dok ne budemo znali potpunu prirodu "tarnice" i određenih navika "zatvorenika", nemamo nikakve nade za izbavljenje. A za neke – to je istina – prosti nije pravo vrijeme. Oni nemaju nikavu želju da vide ili da ispitaju cijelu situaciju u dubinu i detalje kako bi "postali slobodni".

Međutim ispitivanje situacije mora nečemu voditi ili u protivnom nema nikavog smisla. I ovo je krucijalno pitanje u ovoj stvari: "cilj plana". Postoji jedna interesantna rasprava u vezi ove materije u knjizi "Četvrti put" od Uspenskog koju ću navesti ovdje radi vašeg čitalačkog zadovoljstva. Jasno je uslijed nekih očiglednih implikacija da možemo zključiti da je Gurđijev znao za "Lizije", u jednom opsegu ili drugom, premda to možda nije bio "Simbol" sistema kojeg je podučavao. Gurđijev je bio učitelj Uspenskom i ono što sasvim jasno proizilazi iz istraživanja, kao i nekih nagovještaja datih od strane samog Gurdjijeva, da je on manje ili više stavljao svoj vlastiti "spin" u ta drevna učenja. U dijalogu koji slijedi, Uspenski odgovara na pitanja iz publike koja su mu postavljena na jednom od njegovih sastanaka deceniju prije nego što je umro 1947. godine:

Citat:

P: Da li veliki broj zakona pod čijim smo mi utjecajima proizvodi različite "JA" u nama?

O: Da, u velikoj mjeri. Kroz čovjeka prolaze sile, a on ih smatra svojim vlastitim željama, naklonostima, privlačnostima. To, međutim, kroz njega samo prolaze sile iz svih pravaca.

P: Kažeš da smo podlijezemo zakonu slučajnosti. Od kojih izvora uticaja taj zakon potječe? Možemo li ga se osloboditi?

O: Slučajnost ima mnogo različitih ispoljavanja. Veoma brzo, nakon što se više probudimo, najjednostavniji oblici ispoljavanja počinju da nestaju. Ovo, međutim, ne možeš shvatiti bukvalno. Ovaj zakon je veoma krupan i mnogostran. U pitanju je stupanj. Samo su u Apsolutu stvari absolutne. Za nas postoji dugačko stepenište, i sa svakom stepenicom čovjek je slobodniji. Ako si na dnu, ne možeš znati šta će se dogoditi kad budeš na vrhu. Možeš jedino reći: "Ako počnem da radim da se oslobodim zakona slučajnosti, da li će mi život biti manje kaotičan?" Naravno, ako imaš trajni cilj, bićeš slobodan od slučajnih ciljeva. Svaki pravac ulaganja napora daće rezultate u tom pravcu.

P: Kako da se čovek osloboodi od loših uticaja?

O: Pre nego što možemo i da pomislimo o "činjenju" moramo da pokušamo da razumemo šta su ti uticaji. Greška koju svi neprekidno prave je to što misle da oni mogu da "čine". Mi ne možemo da "činimo", ali ako znamo tu činjenicu, možemo nešto da promenimo.

P: Pošto još nismo razvili više centre, kako primamo uticaje koji dolaze iz viših svetova?

O: Naše uobičajeno stanje je relativno; u svojim najboljim trenucima prijemčivi smo za više uticaje. Oni do nas stižu kroz centre. Pošto nismo trajno povezani sa višim centrima, oni na nas utiču ukoliko nisu suviše duboko zakopani, i ponešto uspe da stigne do nas preko njih.

P: Koja je svrha ljudskog postojanja?

O: Ni čovek ni čovječanstvo ne postoje odvojeno, već kao dio cjeline organskog života. Zemlji je potreban sav organski život - ljudi, životinje, biljke. Zrak Stvaranja je grana koja raste, a ta komunikacija je neophodna da bi ova grana mogla da raste. Sve je povezano, ništa nije odvojeno i manje stvari, ako postoje, služe nečem većem. Organski život služi planetarnim ciljevima, on ne postoji sam za sebe. Pojedinac je u njemu visokospecijalizovana ćelija, ali u toj razmeri pojedinačna ćelija ne postoji - suviše je mala. Naša uobičajena perspektiva veoma je naivna i antropocentrična: sve se okreće oko čovjeka. Čovek je, međutim, prilično beznačajna stvar, samo dio ogromne mašine. Organski život je posebna jedinica u svemiru, a čovjek je dio u toj ogromnoj masi organskog života. On ima mogućnosti da se dalje razvija, ali taj razvoj zavisi od njegovih vlastitih napora i razumevanja. U kosmičke ciljeve se uklapa to da odredjeni broj ljudi treba da se razvije, ali ne i svi, jer bi to bilo u suprotnosti sa drugim kosmičkim ciljevima. Očigledno je da ljudski rod mora da bude na Zemlji, živeći ovaj život i pateći. Odredjeni broj ljudi, međutim, može da pobegne - to se takodje uklapa u kosmičke ciljeve.

P: Da li si rekao da je bilo predvidjeno da neki od nas treba da se razviju?

O: Prema našem poznavanju stvari, to potпадa pod iste zakone kao, na primer, saobraćajne nesreće. Dobro je poznato da u svakom velikom gradu odredjeni broj ljudi pogine u

saobraćajnim nesrećama. Nije odredjeno tko će poginuti; nije neophodno da to bude odredjena osoba, već odredjen broj. Na isti način odredjen broj ljudi može imati priliku da pobjegne - ali to ne mora da bude slučaj. U tome je razlika.

P: Da li nam je mogućnost data, ili moramo da je stvorimo pod pritiskom okolnosti?

O: Mogućnost nam je data. Svaki normalan čovek ima tu mogućnost. Ostalo zavisi od nas. Individualno ljudi postoje samo radi sebe samih. Oni, međutim, čak ni za same sebe ne služe nikakvom korisnom cilju. Ako čovjek raste i postane drugačiji, on može da na neki način postane važan kao pojedinac, mada to ne možemo pouzdano znati. To se, međutim, odnosi samo na razvijenije ljude, ne na mehaničkog čovjeka.

P: Kolikom broju zakona podleže čovjek?

O: To ne znamo. Nije stvar u nabrajanju, nego u razumevanju šta ta ideja znači. Čovek ne podleže jednoj, već mnogim vrstama zakona. Njime, kao i svim stvorenjem na Zemlji, pre svega vladaju fizički zakoni, što znači da može da živi samo u određenim granicama temperature. Dalje, mora da postoji određena količina vlage u zraku, a zrak mora da bude određenog kemijskog sastava, da bi čovjek mogao da diše. Čovjek je također ograničen određenom vrstom hrane koju može da vari. Sve te stvari su za čovjeka zakoni. Potom je tu, da spomenemo sasvim jednostavne zakone, naše neznanje. Mi sebe ne poznajemo - to je zakon. Kad bismo počeli da poznajemo sebe, oslobođili bismo se jednog zakona. Znamo, na primer, da svi ljudi podležu zakonu identifikacije - to je još jedan zakon. Prema tome, da bismo se oslobođili zakona, neophodno je da otkrijemo jedan zakon kojeg možemo da se oslobođimo i da ga se oslobođimo. Potom, kad se oslobođio tog zakona, čovjek može da pronadje drugi, oslobođi se i njega, i tako dalje. To je praktični način da se proučavaju zakoni.

P: Možemo li da se oslobođimo?

O: Možemo - pod određenim uslovima. Ovde u igru ulaze putevi. Četiri puta su načini da se oslobođimo nepotrebnih zakona. Bez pomoći škole, čovek ne može da zna kojih zakona može da se osloboди, niti da pronade načine da ih se oslobođi. Ideja je da nama vlada isuviše mehaničkih zakona. Na kraju možemo da se oslobođimo nekih od njih tako što ćemo se potčiniti drugim zakonima. Jedini način da se umakne moći jednog zakona je, da se potčinimo drugom. To je, međutim, samo opća ideja. Može ti se pokazati put, ali moraš da radiš sam. Svakako, pošto je najveći broj zakona kojima moramo da se potčinimo rezultat našeg sna i nesvesnosti. Svaki korak koji načinimo u pravcu veće svesnosti čini nas slobodnjim. Pretpostavimo da je čovek zadovoljan mehaničkim životom; u tom slučaju odsijeca sebe od viših uticaja [koji bi ga mogli poučiti kako da se probudi] i zadovoljava se onim koji počinju od sveta. Prirodno da je tada u gorem položaju od čoveka koji prima uticaje iz viših svetova. Mnogi uticaji se mogu primiti mehanički, dok je za mnoge druge potreban napor. [Ouspensky, Četvrti put, podebljanja moja]

Obratite pažnju na sljedeće izjave izvučene iz gornjeg izvoda:

Citat:

Najjednostavniji oblici ispoljavanja [slučajnosti ili napada] počinju da nestaju veoma brzo, što smo više budniji.

... ali ako znamo tu činjenicu, možemo nešto da promjenimo.

Svaki korak kojeg napravimo da bi postali više svjesniji, više nas oslobadja.

Prema tome, da bismo se oslobođili zakona, neophodno je da otkrijemo jedan zakon kojeg možemo da se oslobođimo i da ga se oslobođimo. Potom, kad se oslobođio tog zakona, čovjek može da pronadje drugi, osloboди se i njega, i tako dalje. To je praktični način da se proučavaju zakoni.

Dakle, da znamo o "snaga / zakonima", to jest "Lizijima", koji djeluju protiv nas u ovoj velikoj kozmičkoj drami kreacije je KLJUČNI korak u postajanju Slobodnim. I početi ćemo ulaziti u neke od ovih primjera na vrlo praktičan način. Sjećate se da sam rekla da sam ja praktična osoba. Ja ne volim "Mumbo Jumbo" i nebulozne nejasne izjave, koje ne vode do korisnih rezultata, tako da ću podijeliti s vama neke od stvari koje smo naučili na putu postajanja svjesnjim.

Prijevod - Dream Team 2008.